

บ้านห้วยน้ำเย็น

สภาพลำห้วย "ห้วยน้ำเย็น" ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ ๒ (บ้านห้วยน้ำเย็น) ตำบลนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันตื้นเขินเนื่องจากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง โดยขบวนการบุกรุกพราดในท้องที่ตำบลนาทราย ได้สร้างแรงกระแทกต่อสภาพนิเวศวิทยาของลำห้วยสายสำคัญของหมู่บ้านนี้เป็นอย่างยิ่ง

๑. ลักษณะทางกายภาพ

บ้านห้วยน้ำเย็นเป็นหมู่บ้านที่ ๒ ของตำบลนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ ๘ กิโลเมตร ประกอบด้วยกลุ่มบ้าน ๔ กลุ่ม คือ บ้านห้วยน้ำเย็น บ้านล่าง บ้านวัดหญ้า และบ้านหน้าโรงเรียนเมือง

ทิศเหนือ

ติดกับบ้านปลายท่า

ทิศใต้

ติดกับบ้านห้วยทะเล

ทิศตะวันออก

ติดกับบ้านสวนจันทร์

ทิศตะวันตก

ติดกับบ้านหน้าโพธิ์

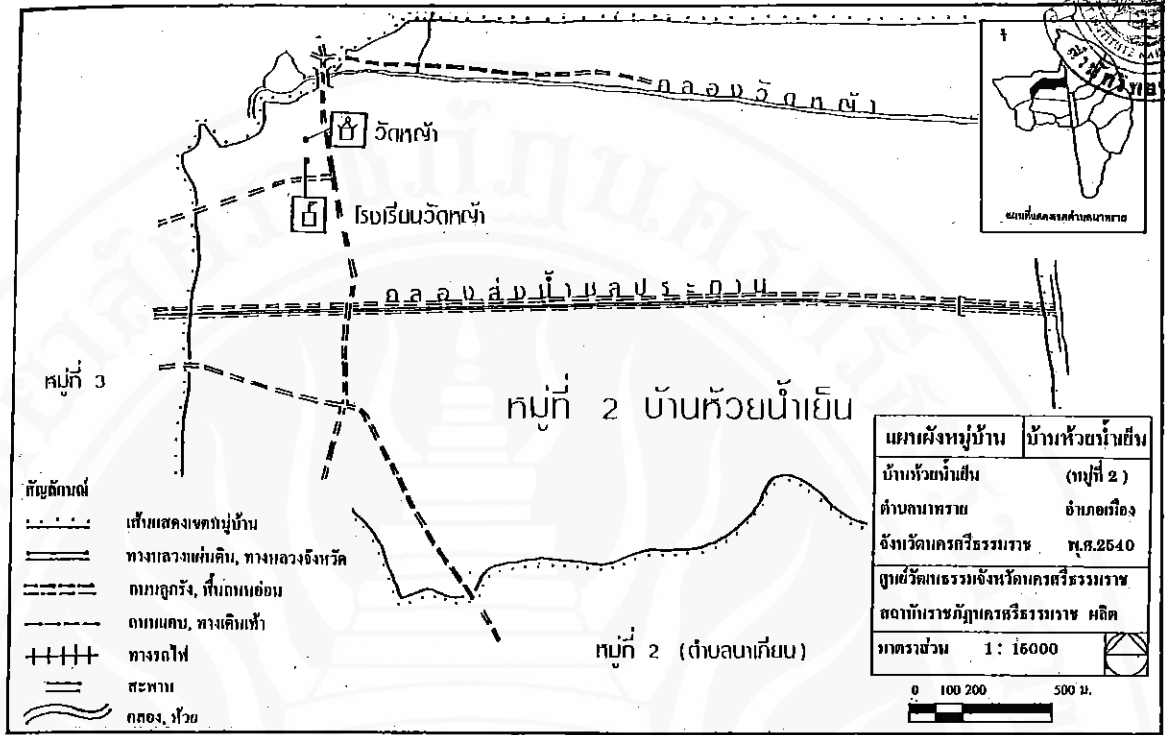
ตำบลนาทราย

๑.๑ ขนาดและอาณาเขต

บ้านห้วยน้ำเย็นมีพื้นที่ประมาณ ๔,๙๖๐ ไร่
มีอาณาเขตดังนี้

๑.๒ ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของบ้านห้วยน้ำเย็นเป็นที่ราบริม

แผนผังหมู่บ้าน บ้านห้วยน้ำเย็น

สันทราย ซึ่งขนานไปกับพริมนสันทราย มีป่าละเมาะปรากฏอยู่เป็นหย่อมๆ ทั่วพื้นที่ของหมู่บ้าน

ลักษณะดินเป็นดินทรายปนดินร่วน ลึกราว ๑.๕๐ เมตร ดินชั้นถัดไปเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย และดินร่วน อันเกิดจากการถูกน้ำพัดพาจากภูเขาทางด้านตะวันตก หรือถูกน้ำทะเลซัดขึ้นมาทับถมเป็นเวลาหลายศตวรรษ ดินอุ้มน้ำได้ดี น้ำซึมผ่านได้เร็วมาก ทำให้พืชยืนต้นขึ้นได้ยาก

ลำน้ำธรรมชาติในหมู่บ้านคือ คลองบ้านตาล (คลองขุนน้ำท่าดี) ซึ่งไหลมาจากบ้านท่างาม (หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าจั่ว) ผ่านตอนเหนือของหมู่บ้านแล้ว แล้วไหลลงสู่คลองทุ่งปรัง (คลองท่าลาด) มีคลองระบายน้ำชลประทานในโครงการชลประทานท่าดี ได้แก่ คลองสายใหญ่ฝั่งซ้าย (LMC) ผ่านกลางหมู่บ้านแล้วไหลลงสู่คลองทุ่งปรัง (คลองท่าลาด) เช่นกัน

๒. ลักษณะทางสังคม

ประชากรในบ้านห้วยน้ำเย็นมี ๒๑๑ ครัวเรือน

(จำนวน ๑,๐๙๗ คน) ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๐๓ และถนนภายในหมู่บ้าน ในจำนวนนี้ร้อยละ ๙๘ นับถือศาสนาพุทธ ส่วนที่เหลือร้อยละ ๒ นับถือศาสนาอิสลาม ประชากรเข้ามาตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้มาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ ปี

วัดในหมู่บ้านมีอยู่หนึ่งวัด คือ วัดหญ้า เป็นวัดที่เก่าแก่มาก ตั้งขึ้นเมื่อราว พ.ศ. ๑๙๐๐ ร้างมาระยะหนึ่งจนถึง พ.ศ. ๒๔๗๔ จึงมีพระภิกษุมานำพรชาสืบมาถึงปัจจุบัน มีพุทธศาสนิกชนทั้งในหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ มาทำบุญและประกอบศาสนพิธีทุกวันสำคัญทางพุทธศาสนา

สถานศึกษาในหมู่บ้านมีหนึ่งแห่งคือ โรงเรียนวัดหญ้า สังกัดสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่

๓. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลักของชาวบ้านห้วยน้ำเย็นคือ การทำนา

รองลงมาคือ การปลูกยางพารา และปลูกผลไม้ ได้แก่ มังคุด เงาะ และมะพร้าว เป็นต้น การเกษตรเหล่านี้ นอกจากอาศัยน้ำฝนตามฤดูกาลแล้ว ยังได้รับน้ำ คลองส่งน้ำชลประทานสาย LMC จากโครงการ ชลประทานคลองท่าดีมาช่วย ในพื้นที่ประมาณ ๔,๐๐๐ ไร่

แหล่งจับจ่ายสินค้าอุปโภคบริโภคที่ชาวบ้าน ใช้บริการ คือ ตลาดในเขตเทศบาล เช่น ตลาดคูขวาง และตลาดเย็น เป็นต้น ส่วนแหล่งจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรของชาวบ้าน คือ ตลาดหัวธัญซึ่งเป็นตลาด พืชผลที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้

๔. ลักษณะทางการคมนาคม

เส้นทางคมนาคมสายหลักที่เข้าออกหมู่บ้าน มีสองสาย เป็นถนนซึ่งพัฒนามาจากทางเดินในสมัย โบราณ เส้นทางดังกล่าวผ่านหมู่บ้านนี้เพื่อเข้าสู่ ตัวเมืองนครศรีธรรมราช

สายแรก บ้านป่าไหม้-บ้านห้วยน้ำเย็น บางช่วง เป็นถนนลาดยาง และบางช่วงเป็นถนนคอนกรีตเสริม ไม้ไผ่ และบางช่วงเป็นถนนหินคลุก

สายที่สอง บ้านห้วยน้ำเย็น-บ้านหัวทะเล (ตำบลนาเคียน) บางช่วงเป็นถนนลาดยาง และ บางช่วงเป็นถนนดิน ตัดผ่านกลางพื้นที่ของหมู่บ้าน

ซึ่งช่วยให้การสัญจรระหว่างตำบลมีความสะดวกรวดเร็ว ขึ้น

๕. ประวัติชื่อหมู่บ้าน

ชื่อ "บ้านห้วยน้ำเย็น" ได้มาจากสภาพภูมิ ประเทศที่มีห้วย และเป็นห้วยที่มีน้ำเย็นกว่าห้วยอื่นๆ เมื่อผู้คนมาตั้งถิ่นฐานอยู่มาก จึงพากันเรียกหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านห้วยน้ำเย็น" ตามลักษณะเด่นของลำห้วย

นายจรูญ ดาวัน* เล่าว่าในหมู่บ้านแห่งนี้เคย มีลำน้ำขนาดเล็กอยู่สายหนึ่ง ซึ่งไหลมาจากแอ่งน้ำหรือ หนองน้ำในน่ายาว ไปลงในคลองทุ่งปรัง (หรือคลองท่า ลาด) ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของหมู่บ้าน น้ำในลำน้ำ สายนี้ลึกและเย็นมาก ประกอบกับมีต้นสาครและต้นไผ่ ขึ้นอยู่ริมลำห้วยอย่างหนาแน่น จึงเกิดความชุ่มเย็นขึ้น ชาวบ้านจึงเรียกกันว่า "ห้วยน้ำเย็น" และเรียกหมู่บ้าน ละแวกนี้ว่า "บ้านห้วยน้ำเย็น"

เมื่อทางราชการได้แบ่งพื้นที่เขตปกครอง ในตำบลนาทราย จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านห้วย น้ำเย็น" สืบมา

*สัมภาษณ์นายจรูญ ดาวัน อายุ ๗๗ ปี ณ บ้านเลขที่ ๑๐๓ หมู่ที่ ๑ (บ้านหน้าโรงเรียนเมือง) ตำบลนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๐